

THEORY, PRACTICE AND SCIENCE

Abstracts of XXIII International Scientific and Practical Conference

Tokyo, Japan
April 27 – 30, 2021

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XXIII International Science Conference «Theory, practice and science»,
April 27 – 30, 2021, Tokyo, Japan. 493 p.

ISBN - 978-1-63848-669-5

DOI - 10.46299/ISG.2021.I.XXIII

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"

37.	Левчук В.О. ДИЛЕМА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВИГОТОВЛЕННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ САМОГОНУ	176
38.	Мозолєв О.Є. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВЕКСЕЛЬНОГО ОБІГУ В УКРАЇНІ	180
39.	Мілімко Л.В., Ткаченко В.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЛІСОКОРИСТУВАННЯ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ	185
40.	Мілімко Л.В., Стукало В.І. СТАНДАРТИЗАЦІЯ І НОРМУВАННЯ У ГАЛУЗІ ЕКОЛОГІЇ	188
41.	Обловацька Н.О. СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ В ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	192
42.	Сіда С.С. ПРАВА ЛЮДИНИ: ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ Й ВПЛИВ НА СУЧАСНІСТЬ	197
43.	Хатнюк Н.С., Саган Д.О. ПРЕТЕНЗІЙНИЙ ПОРЯДОК ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ	200
44.	Шкляр І.В. СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПРИНЦИПИ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ТРАНСПЛАНТАЦІЇ	205
MANAGEMENT, MARKETING		
45.	Brodovska I., Smereka S., Schuchmann V. BLOCKCHAIN AS AN ESTABLISHED TREND IN THE DEVELOPMENT OF INFORMATION TECHNOLOGIES: CASES OF DEFI AND NFT CRYPTOCURRENCIES	209
46.	Voronina A., Andreieva N. SIMULATION OF THE TRAINING PROCESS OF THE MANAGEMENT STAFF OF THE METALLURGICAL ENTERPRISE	213

ПРЕТЕНЗІЙНИЙ ПОРЯДОК ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ

Хатнюк Наталія Сергіївна

професор кафедри публічного та
приватного права, д.ю.н., доцент
Факультету права та міжнародних відносин
Київського університету імені Бориса Грінченка

Саган Дарина Олександрівна

студентка III курсу
Факультету права та міжнародних відносин
Київського університету імені Бориса Грінченка

Претензія – це письмова вимога однієї сторони договору до іншої щодо відновлення або захисту порушених прав (виконання зобов'язання, сплату боргу, неустойки тощо), які випливають із договірних відносин між ними. Тобто, це документ, призначений для відновлення порушеного права та законних інтересів підприємства.

Можливість вживання заходів досудового врегулювання господарського спору зафіксовано в статті 19 Господарського процесуального кодексу (далі – ГПК України) України.

Сторони вживають заходів для досудового врегулювання спору за домовленістю між собою або у випадках, коли такі заходи є обов'язковими згідно із законом. Особи, які порушили права і законні інтереси інших осіб, зобов'язані поновити їх, не чекаючи пред'явлення претензії чи позову. [6].

У разі необхідності відшкодування збитків або застосування інших санкцій суб'єкт господарювання чи інша юридична особа - учасник господарських відносин, чий права або законні інтереси порушено, з метою безпосереднього врегулювання спору з порушником цих прав або інтересів має право звернутися до нього з письмовою претензією, якщо інше не встановлено законом [5].

Стаття 222 Господарського кодексу України (далі – ГК України) передбачає положення щодо досудового порядку реалізації господарсько-правової відповідальності.

Зазначене положення встановлює вимоги щодо змісту претензії. В ній повинно зазначатися:

- повне найменування і поштові реквізити заявника претензії та особи (осіб), якій претензія пред'являється;
- дата пред'явлення і номер претензії;
- обставини, на підставі яких пред'явлено претензію;

- докази, що підтверджують ці обставини;
- вимоги заявника з посиланням на нормативні акти;
- сума претензії та її розрахунок, якщо претензія підлягає грошовій оцінці;
- платіжні реквізити заявника претензії;
- перелік документів, що додаються до претензії [5].

Претензія та відповідь на претензію підписується повноважною особою заявника претензії або його представником та надсилається адресатові рекомендованим або цінним листом або вручається адресатові під розписку. Строк розгляду становить один місяць дня її одержання претензії.

Господарський кодекс України передбачає спеціальні строки щодо пред'явлення та розгляду претензії. Наприклад, у спорах про перевезення претензії можуть пред'являтися протягом шести місяців, а претензії щодо сплати штрафів і премій - протягом сорока п'яти днів.

Перевізник розглядає заявлену претензію і повідомляє заявника про задоволення чи відхилення її протягом трьох місяців, а щодо претензії з перевезення у прямому змішаному сполученні - протягом шести місяців. Претензії щодо сплати штрафу або премії розглядаються протягом сорока п'яти днів [5].

Якщо документи наявні у другої сторони, вони можуть не додаватися. Всі інші документи, що підтверджують вимоги заявника, додаються в оригіналах чи належним чином засвідчених копіях.

Важливим фактором досудового врегулювання господарських спорів є можливість застосування цієї стадії процесу лише за бажанням суб'єктів господарювання.

Існують певні винятки із цього правила. Такими нормативними актами як Кодекс торговельного мореплавства від 9 грудня 1994 р., Повітряний кодекс від 4 травня 1994 р., постанова Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1998 р. № 457 «Про затвердження Статуту залізниць України», наказ Міністерства транспорту України від 14 вересня 1997 р. № 363 «Про затвердження Правил перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні» та інші, які регулюють відповідні правовідносини, що пов'язані з переміщенням вантажу передбачено спеціальний порядок вирішення спорів в досудовому порядку [3].

Такий крок як пред'явлення претензії закріплено і в деяких доволі давніх нормативно-правових актах, що досі є чинними на території України. Зокрема, обов'язковість пред'явлення претензії передбачено в Інструкціях № П-6 і № П-7, що регулюють приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за кількістю та якістю.

При розгляді претензії підприємства та організації в разі необхідності повинні звірити розрахунки, провести судову експертизу або вчинити інші дії для забезпечення досудового врегулювання спору.

Сторона, яка пред'являє претензію, зацікавлена в отриманні її стороною-боржником. Тож, належними доказами відправлення претензії вважаються розрахунковий документ (касовий чек, розрахункова квитанція тощо), а також опис вкладення в поштовий конверт із підписом працівника поштового зв'язку та відбитком календарного штемпеля.

Про результати розгляду претензії заявник повідомляється у письмовій формі. Коли претензію відхилено повністю або частково, заявникові повинно бути повернуто оригінали документів, одержаних з претензією, а також надіслано документи, що обґрунтовують відхилення претензії, якщо їх немає у заявника претензії.

Претензійний порядок врегулювання господарських спорів має свої переваги та недоліки. До недоліків фахівці відносять:

- відсутність можливості отримання акта преюдиційного характеру: ухвали чи рішення суду, в яких безпосередньо встановлюються факти, що мали місце при виникненні певних правовідносин, наприклад, договірних, і, відповідно, дається юридична оцінка вчиненим діям (резолютивна частина рішення);
- немає жодної гарантії на позитивне вирішення конфлікту;
- ймовірно, що винна сторона не відповість у встановлений законом термін на претензію або просто проігнорує її. Це дасть їй можливість затягнути вирішення спору й виграти мінімум 2-3 місяці до звернення до суду;
- претензійний порядок дасть винній стороні можливість спотворювати обставини справи, перекручувати факти на свою користь, давати неповний перелік документів, приховувати обставини справ й ухилятися від відповідальності;
- визнання або навіть часткове визнання претензії ще не свідчить, що вимоги будуть виконані. [1, с. 91].

На мою думку, переваг у претензійного порядку врегулювання спорів більше ніж недоліків, а саме:

- збереження коштів, адже при застосуванні претензійного порядку не потрібно сплачувати державне мито, витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу, у разі необхідності і витрати на проведення експертизи;
- збереження часу, адже судовий розгляд справи може зайняти місяці. Більше того, не виключено, що відповідач буде оскаржувати рішення

суду першої інстанції в апеляційному порядку, а ця процедура може зайняти ще кілька місяців;

- процедура є більш комфортною для сторін, адже вони можуть самостійно обирати час та місце для обговорення та вирішення справи. Тим більше, найчастіше все вирішується за допомогою телефонного зв'язку, інтернету, факсу тощо;
- збереження хороших зв'язків та партнерські відносини між сторонами, що є важливим для можливої майбутньої співпраці.

Ми підтримуємо позицію Бондаренко-Зелінської Н. Л., що основне призначення цих процедур полягає в тому, що за їх допомогою відбувається фільтрування тих правових спорів, які дійсно потребують повного судового розгляду від тих, які можливо вирішити в позасудовому порядку. Їх вибір є не випадковим, він обумовлений прагненням європейських держав забезпечити ефективний захист прав своїх громадян та повну ліквідацію правових конфліктів на добровільних засадах [2, с. 164].

Підсумовуємо вищезазначене, можна визначити, що підприємства та організації, чії права і законні інтереси порушено, з метою безпосереднього врегулювання спору з порушником цих прав та інтересів мають право звернутися до нього з письмовою претензією. Коли сторони доходять взаємної згоди, конфлікт вичерпано, в іншому випадку зацікавлена сторона може звертається до господарського суду.

Суть претензії полягає в тому, щоб переконати боржника виконати свої зобов'язання добровільно, таким чином уникнувши подальшого звернення до суду. Тому в тексті претензії мають бути викладені як вимоги про погашення заборгованості, так і можливі негативні наслідки для боржника у разі несвоєчасного задоволення вимог [4, с. 68]. Існування претензійного порядку вирішення господарських спорів є цілком виправданим, адже він може значно пришвидшити врегулювання спорів між контрагентами, зекономити кошти сторін, зберегти хороші партнерські зв'язки тощо.

Список літератури:

1. Баран С.О. Переваги та недоліки досудового порядку врегулювання господарських спорів / Баран С.О. // Збірники наукових праць. – 2014. - Режим доступу: <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/handle/123456789/10019>

2. Зелінська Н.Л. Запровадження альтернативних способів врегулювання спорів: європейський досвід для України / Н.Л. Бондаренко-Зелінська // Приватне право і підприємництво : збірник наукових праць – Вип. 8. – К. : НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України, 2009. – С. 162–166. - Режим доступу: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/SBORNIKI_2010/PPP_8_2009/BondarenkoZelinska.pdf

3. Прокопенко Я. Досудовий (претензійний) порядок врегулювання господарських спорів: ретроспектива та тенденції сьогодення. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 6 (162). С. 44-46.

4. Савченко О. Досудове врегулювання господарських спорів / О. Савченко // Підприємництво, господарство і право. - 2016. - № 6. - С. 66-70. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgir_2016_6_14

5. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року №436-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>

6. Господарський процесуальний кодекс України : Закон України від 06.11.1991 р. № 1798-ХІІ. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12#Text>